

Kdo zpupně natáhl chrchel výhružný
Bratrovražednou výheň kerosenem dmul
Pak plivnul do studny a namísto almužny
Chudákům lál a sprostě klnul?
Hřivnou když vyhnali ze dveří Bídu
Na schodech lebka jí plesnivá křupla.
Na piedestal estetiku lidu!
Tak ničemná socka si dupla.

Utíkám v botách olověných
Před troglodytskými běsy
Před stády hřbetů otlučených:
Bejkovče starý, kde jsi?
Teď střecha plochá mu nevoní právě
A okno z hliníku proč se mu hnusí?
Za vzor dnes středověk nemožno stavět
V černé přec kuchyni stará se dusí.
Betonem sejmuli vesničku hliněnou
V stavebním ruchu i dělníků pár
V sutinách bytovky s fasádou červenou
Tragické kletby klokotá žár:

Zkáza nepřijde shůry
Ni v dešti strašlivých neutronů.
Úpadek architektury
Toť první vlaštovka Armageddonu.

Ohnivý vousáč pak chrchel plasmatu
Vyslal obloukem protuberance
S přesností gekona, rychlostí záchvatu
Usmažil všechny samozvance.
Kosmický políček globusu svědčí:
Zem rotaci opačnou bere
Dobytek najednou pozpátku bečí
A rak si to kupředu sere.

Zkáza nepřijde shůry
Ni v dešti strašlivých neutronů.
Úpadek architektury
Toť první vlaštovka Armageddonu.